

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

Da sancto Geminiano ep[iscop]o. Cap[itulum]. lvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense ianuarij occurrentibus. Fol. li.

De sancto Faleth.

Cap. li.

Faleth filius heber etatis parentis anno. xxxiiij. pgenit' est: ut superius est premissum: anno scz etatis Noe. cccccccc. qui cu esset annorum. xx. genuit reu: cui nato supernixit annis. cc. vsc ad annum. xlviij. nativitas abrahe. Et sic impletis annis. ccxxix. mortuus est. Quis reponere edificara est turris babel a nem' roth principe filiorum chā: et aliis ex filiis Sem' sapient copicib' eius. Ita q in ipso edificio de unaquaque generatione omnium trium filiorum noe aliqui conuenerunt. Et sic cu esset solavna lingua hebrea in. lxxij. linguas hūianus sermo diuisus est: hebrea lingua in sola familia heber remane te: q in tali cōspiratione nō fuit. Diversas sunt familias. noe in tribus partibus mudi: filii sem' asiam: filii chām ap̄hricā: filii vō iaphet europeam regionem tenuerunt.

De sancto Reu.

Cap. lii.

Reu qui ragau filius faleth eratis patris anno. xxx. genitus ut dictum est anno videlicet Noe. cccccccxxi. Cu esset anno nōrū. lxxij. genuit saruch. Quo p' genito superiuit annis. ccvij. videlicet vsc ad annum. lxxvij. nati abrahe. sicut reu decursis annis. ccxxix. mortuus est.

De sancto saruch.

Cap. liii.

Aruch filius reu natu' est anno etatis patris. xxx. ut dictum est: videlicet anno etatis noe. cccccccxii. Qui cu esset annorum. xx. genuit nachor. Quo nato superiuit annis. cc. videlicet vsc ad annum. viij. post natu' isaac. Et sic saruch annoz. ccxxx. mortuus est.

De sancto Nachor.

Cap. liii.

Nachor filius saruch natu' est anno etatis patris. xxx. ut dictum est: videlicet anno etatis noe. cccccccxii. Qui cu esset annorum. xx. genuit thare. Quo nato superiuit annis. cxix. videlicet vsc ad annos. xl. nativitas abrahe. Et sic nachor annoz. cxlvij. mortuus est.

De sancto Thare.

Cap. lv.

Thare filius nachor anno etatis patris. xxx. natus est: ut superius dictum est: anno videlicet Noe. ccccccccxii. Qui annoz. lx. genuit tres filios: videlicet abzā qui et abrahā de quo suo loco diceb: et nachor arc' arā. Post quorū nativitatem superiuit annis. ccxv. videlicet vsc ad annos. xxxv. nativitas isaac. Et sic thare annoz. ccv. mortuus est. Dabitur autem

autē thare in ciuitate chaldee: que vocatur vī: ubi interfecro filii eius aram a chaldeis: ut statim dicetur. Thare moleste ferens nec valens substatnre iniurias que sibi faciebat: eo q ignē nollet colere quē chaldei colebant: tulit omnē suam familiam filios videlicet et nepotes: et egressus inde de terra nativitatis sue habita' ult peregrinus in mesopotamia in ciuitate que dicitur aram sive charraz: ubi et mortuus est.

De sancto Abram.

Cap. lvi.

Abram abie in terra chaldeorum genuit filium nomine Lot' et duas filias: quarum una vocata est mel' cha et alia sarai. Cum autem chaldei ignem adorarent: et abram atq' aram filios thare ad colendum ignem compellerent: illis utpote veri dei cultores recusarent: proiecerunt eos chaldei in ignem. Et aram ibi expirā te. Abram dei auxilio de flamma liberatus est: ut tradūt hebrei. unde dicitur. Ego sum qui te eduxi de vī chaldeorum: quia chaldei vī ignem appellabant. unde et aram inter veteris testamenti marres ascribitur: quia pro veri dei cultus religiose occisus est. Tunc thare pater eius dedit mel'cha filiam aram in uxorem nachor filio suo et sarai alteram eiusdem filiam dedit in coniugem abre alteri filio suo. Et q' sarai sterili' erat abram adoptauit lot' filium aram fratris sui et fratrem sarai in filium. Cum quis' bus omnibus thare egressus de terra chaldeorum habitauit in aram: ut superius diximus est. Nec omnia de libro gen. a. c. vi. vsc ad. xij. et choronicis Josephi Hieronymi et methodij atq' et hystoria scholastica colliguntur.

De sancto Geminiano epo.

Cap. lvii.

Emilia nus episcop' nobilibus parentibus matine orinundus tempore ionia ni imperatoris claruit. Qui ab annis puerilibus litterarum scientia eruditus sanctis et virtutibus insignitus: tem' plum corporis sui christo domino dedicavit. clericalemq' adeptus officium: se totum dei servitio subegit: donec gradatim ab episcopo mutantio antonio diaconatus ordinem promeruit post cuius transitum a populo in episcopum eligitur: et ex humilitate refugiens et latitans: tandem repertus productus: et instante patro'cio ac populo mutantio ab archiepiscopo rauitate in episcopum consecratur. Renersus ergo geminianus ad urbem propriam in sancta rei gione domino seruiebat: et commissum sibi gre

g. iij

Liber

gem verbo & opere refouebat: multisq; miraculis coruscabat. Dum autem quadam nocte in ecclesia sancti petri oraret: & necessitate naturali compulsa exire: diabolus est terrere volebant sibi apparuit: quem sanctus edito signo crucis effugauit. Eutemon in aere cōminatus est: & mundū innueniret unde sibi molestiaingereret. Postmodicū temporis filia imperatoris iouani apud constantinopolim a demonio vexabatur: clamante immido spiritu per os puelle: nunc se egressurum de corpore illo: nisi presente episcopo Beininiano. Quem imperator hec audiens per nuncios vbiq; requiriri fecit eius tandem citra mare adriaticū habitare comparuit. Ad quem imperatoris nuntiis venientes: itineris causam exponunt: & ut ad filiam principis liberandam venire dignetur in Ianter depositum. Quos sanctus se vsc; ad lectus maris preire mandauit: & ad urbem venientes cines suos in dno confortauit: eisq; benedictos abigit: & venientes ad littus maris imperatoris nūcios se prestolantes innuenit. Ascendentes ergo nauim: & constantinopolim uaniganter: exorta subito tempestate valida nauis conquassatur: mare procellosum cunctis interitu cōminatur. Beininianus nō dormitans: a nautis excitat. Qui surgens orationē ad dñm fudit: moxq; tēpestatem sedauit: ventoq; si ante prospero constantinopolim vsc; denuerit: ubi ab imperatore honorifice suscepitus filiam eius cōfessim a demono liberavit: multosq; languētes ab infirmitatibus diuersis curauit. Eius imperator testum euangeliorū auro ornatum: & calicem gemmatum ac pallium preciosissimum obrulit: & ipsius benedictione recepta magno illum cum honore ad propria remisit. Postq; autem ad ecclesiam suam reuersus esset: & ab attila hunorum rege italia vastaretur: dum ad ciuitatem mutine attila deuenisset: occurrit sibi ep̄o: & ab eo quis esset interrogatus: se seruū dei fore profensus est. Eius cum attila rūdisset: se esse flagellari det: qui seruos dei merito flagellareret: ep̄us in xp̄o confitit: ianuas clivitatis huius aperitū insit: offerens se cum eius populo paratus recipere: quicq; id dñs facere permisisset. Qui ab una porra vsc; ad altā per mediā clivitatem transeuntes vī per cāpētūa discurrebūt: tali adeo cecidate percussi: ut sine aliquius lestone egredere turva cui & confusa: vbiq; quidē plateas & ricos per currētes domos nō vel menia minime conspiciētes. Hist alij clarū miraculū vir sanctū ad dñm celesti voce vocaens infirmitate per dies plures corripit: & ad extrema iueniē spūs ei⁹ ab angelis in pace suscipit. Dum igitur eius exequie celebrarentur: beat⁹ severus archiep̄us ratienas eadē hora missam celebrās: legēte sub diacono ep̄istolā in spiritu rapit: & cōplēta lectio post morā aliquā a ministris excitatur. Qui erectus ministros qui se excitauerant re-

Tertius

darguit: dicens se exequiis fratris eius gemini cōp̄t nup defuncti interfuisse: & eius aiam dñs cōmēdasse: ac corp⁹ in tumulo collocasse: & cū būdictionē veller dare pplo excitati fuisse. Qui dīc notātes & horā mutinā misserūt: & oīa ut severus dixerat: ibidē re vera cōrigisse inuestrūt. Ad cul⁹ tumulū multa miracula dē ostēdere dignatus est. Eius successit theodolus quidā ambrosi discipulus: q; supra sc̄i tumulū ecclesiā edificauit. Ad quā dū dīc anniverſarij festū mutinē. pp̄ls cōuenisset: subito fluvio inūdātē adeo aqua excrevit: ut ciuitatē totā domos occuparet: vsc; ad ecclīc supiores fenestras exresceret. Que tñ dño miraculo p̄ianuas vel fenestras ecclīc minie introbat: sed q̄si mur⁹ solid⁹ in seip̄am p̄sistebat. Et cū pp̄ls siti affigere cīclus ad ianuas venientes aquā hauriebāt: & ex ea portū sumebāt. Que haurit qđē ut aq; poterat: sed decluere ut aqua nequibat. Quieuit autē sc̄i xp̄o. iiii. kal. februarij.

De sancto Aththeo ep̄o. Cap. lvi.

Atttheus ep̄s hieroſoymorū sanctissim⁹ fuit: de quo mīra & plena fide gesta narrant: q; mīla p̄ xp̄o p̄cessus oīc; vite sanctitate p̄clarus: ultimo in pace vitam finiuit. iiii. Kalen. februarij: ut dicit ado.

De sancta Bathylde regina. Cap. lii.

Bathyldis regina mat̄ ter lotharij imperatoris corbele & casla monasteria cōstruit. Fuit autē de clara psapia saxonū: vita & sanctitas cōspicua. Hec die quadā de ciuitate egressa: dū iuxta litus maris sp̄iatate: a traſmarinis saracenis rapta & ad syrie partes delata est. Et post aliqd t̄ps ab hercanaldo gubernatore palij imperialis preciore redēpta: ab eodē in frācia reducta est. Lū autēx̄or hercanalid defuncta esset: & ille bathylde in cōiugē assumere vellet: illaq; nubere recusaret: in despectu habitu occulte fugā arripiuit: & aliquib⁹ amnis in here mo latravit: processu nō tēporis repartat que esset agnita: a rege francorū dagoberto uxore carente ob elegantē eius pulchritudinē in sp̄am deducta est. Que tēpus opportūnū cognoscens per manus genitū abbatis multas eleos in osynas latenter fecit: & pestifimoniacā rege ad eius instantiam id agente de gallia extirpauit. Oita autē seditione inter francorū reges & rege clodouoco propter seditionē interfecto: ipa in monasterio calaz religionis habitiū sumpsit: & multa humilitate deo seruire ceperit. Nam sicut una ex minis feminis ipus cenobij oblitera generositatis hebdomadā suam in mense & coquine & cererorum vītōrib⁹ officiis adimplēbat. Ub̄i post landabilita fāncitatis opa in pacce quieuit. iiii. Kalen. februarij.